1. THE GOLDEN EARRING – Temporary madness

Met Temporary Madness uit 1991 liet Golden Earring horen dat ze veel meer waren dan alleen Radar Love en Twilight Zone. Het nummer ademt de onrust van de jaren '80 en begin '90: Barry Hay klinkt fel en wanhopig, terwijl George Kooymans' gitaar de chaos versterkt. De titel verwijst naar die korte momenten van gekte die zowel liefde als de wereld uit balans kunnen brengen.

CULTUUR	Prinsjesdag is geweest, zijn we dan nu blij? Ik vrees voor het ergste.
UITSPRAAK	Je zou hopen dat men eindelijk vrede kent en er geen ruzies of oorlogen meer zou zijn, maar helaas dan heb ik ook hier slecht nieuws.
CO-ORIGINELE	Lekker losgaan op de dansvloer en dansplaat maar dan niet die van Brainpower, maar die van een jonge en vliegende band.
HITMIX	Aandacht voor de helaas overleden Gerard Cox , maar ook voor een nieuw uit te komen album war ik enorm naar uit kijk. En verder veel sterke muziek, uitgekozen door uw eigen muziek experts.

2. ORIGINELE: THE YOUNG RASCALS – Groovin'

In het flowerpowerjaar 1967 was het nummer Groovin' een van de grootste relaxhits naast Let's Go To San Francisco om stoned op het gras te kunnen liggen. Het is een veel gecoverde song, geschreven in 1955 door Felix Cavalière en Eddie Brigati van The Rascals.

En wij schotelen u nog eens een cover voor van de Britse a capella-formatie The Flying Pickets, de band bestaat sinds 1982 en coverde dit nummer Groovin in 1985 wat op het album compilatie album The Best Of The Flying Pickets stond uit 1991,

3. COVER: THE FLYING PICKETS – Groovin'

De Tweede Kamer is bedoeld als hét huis van de democratie, maar steeds vaker oogt het als een zaal vol stoelen waar je vooral niet te lang op blijft zitten. Zetels worden gezien als persoonlijk bezit: een springplank naar een nieuwe fractie, een eigen clubje of zelfs een eenmansbedrijfje met een microfoon. Dat geeft vernieuwing, maar het haalt ook de stabiliteit uit de Kamer.

Want politiek draait niet om een snelle wissel, maar om continuïteit en verantwoordelijkheid. Een zetel is geen souvenir voor je cv, maar een mandaat dat je namens honderdduizenden kiezers draagt. Hoe meer stoelendans, hoe minder daadkracht – en dat is precies waar dit land níet op zit te wachten.

CULTUUR – De stoelendans in de Tweede Kamer, en al vóór de verkiezingen.

Een baan als volksvertegenwoordiger in de Tweede Kamer lijkt te verworden tot een belangen- simplificatie die leidt tot eigenwijzen onder de huidige kamerleden die niet snappen dat ze een Volksvertegenwoordiger en kamerlid zijn met een grote K. De K van Koning, want zij hebben samen de macht. Helaas missen velen onder hen dan de wijsheid.

Als je tijdens een regeringsperiode tussen twee verkiezingen in bv. de kamer verlaat en een opvolger in je zetel laat plaatsnemen, valt dit vaak om vele plausibele redenen wel te billijken.

Met wat er nu plots te veel en te opvallend aan het gebeuren is, is dat er volksvertegenwoordigers zijn die al het ware overlopen naar een andere partij of zelfs een eenmans- of eenvrouwsfractie beginnen. Ze halen het zelfs in hun hoofd om de zetel als het ware mee te nemen.

Hiermee plegen ze wel verraad aan degenen die op hun en hun toenmalige partij

gestemd hebben. Dat zou in de wet aangepast moeten worden, net zo als dat een partij een organisatie moet zijn met een bestuur en vele leden en een jongerenafdeling en meerdere uitgeschreven vergaderingen. Dit fenomeen verslapt zeker de slagkracht van deze Tweede Kamer.

Want naast die enkelingen driegen er nu ook als zich provinciale partijen aan te dienen. Laten die zich bij de Provinciale Staten houden. En wat ik eerder al opperde. Het is bedroevend dat we het verschijnsel onverdraagzaamheid de plaats zien innemen van de open overlegstructuur. Het dieptepunt is wel het schisma in de Dierenpartij die sinds kort uit twee delen bestaat vanwege slechts één punt waardoor enkelen menen dat je dan zomaar een volgende splinterpartij kunt oprichten. Helaas of juist leuk heeft een partij die zich Splinter noemde al eens meegedaan aan de Verkiezingen.

Lachen en huilen gaan hier samen en ik pleit om te stemmen op de grotere partijen die ook meer items naar voren kunnen brengen met meer menskracht zodat dit land eens wat beter uit de startblokken gaat komen om tot belangrijke en zinvolle besluiten te komen.

4. TAME IMPALA – Let it happen (oud 2015)

Het is 2015 wanneer Kevin Parker, beter bekend als Tame Impala, de wereld overdondert met Let It Happen. Een acht minuten durende trip waarin synths en gitaren in elkaar overvloeien alsof je in een droom ronddrijft. Dit nummer werd de blauwdruk voor een nieuwe generatie psychpop, en bracht Tame Impala naar de allergrootste festivals. Kevin Parker werd dé man die rock en dance moeiteloos liet versmelten, alsof John Lennon en Daft Punk samen een avondje in de studio hadden gezeten. En het mooie is: bijna tien jaar later klinkt Let It Happen nog steeds alsof het gisteren is uitgebracht. Dit is muziek die je meesleept en niet meer loslaat.

Getekend Loesje:	Uit het Loesje archief van 16 september 2025: September... de maand waarin de zomer zijn jas vergeet, maar de herfst alvast komt buurten

5. TAME IMPALA – Loser (nieuw - 2025)

En dan hier de allernieuwste single van Tame Impala: Loser. Kevin Parker heeft zichzelf weer opnieuw uitgevonden. Waar Let It Happen je liet zweven, is Loser juist meer compact, groovy, met een donkere rand. Het is de voorbode van een album dat later dit jaar verschijnt – het eerste sinds The Slow Rush uit 2020. En zoals altijd bij Tame Impala: alles komt uit het brein van Parker zelf. De man schrijft, speelt, zingt en produceert alles in zijn eentje. Een soort eenmansband die de hele wereld in beweging krijgt. Loser is een ironische titel, want Tame Impala is misschien wel één van de grootste winnaars in de hedendaagse popgeschiedenis. Van Coachella tot Lowlands, overal waar hij speelt verandert het publiek in een golf van dansende lichamen.

6. SYMFO: DORO PESCH – All we are

Je hoorde All we are van Doro Pesch, ze groeide in de jaren '80 uit tot de eerste echte vrouwelijke frontvrouw in de heavy metalwereld zowel solo als bij de band Warlock de band die ze na 7 jaar verliet. Met All We Are gaf ze in 1987 een boodschap van kracht en saamhorigheid. Het lied werd haar visitekaartje én een symbool dat vrouwen net zo hard konden rocken als mannen.

7. VINYLSINGLE: TOL HANSSE – Ik ga lekker surfen

U hoorde het nummer Ik ga lekker surfen, een lied met een dosis humor, geschreven door de zanger zelf, Tol Hansse, en dat is dan weer een verschrijving van zijn echte naam; Hans van Tol. Tol of Hans is bekend geworden door Big City. Dit lied is uit 1989 en werd geen grote hit.

De jaren negentig voelden bijna als een sprookje: de Koude Oorlog was voorbij, muren

vielen om en jongeren ontdekten computers en muziek alsof de toekomst niet stuk kon. Vrede leek tastbaar en vooruitgang vanzelfsprekend.

Maar dertig jaar later blijkt dat die illusie kwetsbaar was. Oude conflicten steken weer de kop op, landen schieten elkaar of zelfs zichzelf in stukken, en grenzen worden opnieuw betwist. De paradox is duidelijk: hoe beter we verbonden zijn, hoe moeilijker samenleven soms lijkt. Vrede vraagt meer dan technologie en welvaart – het vraagt moed om oude vijandschappen los te laten.

PIETS UITSPRAAK – Van een wrede tijd naar vredestijd gaan lijkt te moeilijk

In de negentiger jaar en de 20e eeuw leek de wereld veel vredelievender dan ooit.

Geen koude oorlog meer. De armere landen ontwikkelden hun landbouw. De jeugd was alleen bezig met de opkomst van de computer en ook muziek. De economie liep op rolletjes en er was in ons eigen kikkerlandje nog genoeg natuur om in te verwijlen en men kon voor een goede prijs een huis kopen.

Natuurlijk wist men toen al dat de economische groei niet voor altijd door kon gaan en werd onze planeet van een prachtige planeet vol natuurschoon al een te kleine planeet bevonden om al die nieuwe miljarden mensen in hun steeds langere levens van van alles te kunnen voorzien. Nu, zo'n 30 jaar later liggen vele onderdelen van deze ooit prachtige
aarde amechtig aan de beademing of zelfs delen al zonder die broodnodige beademing.

En, landen schieten elkaar overhoop. Een heel opvallend aspect hierin is dat het steeds vaker gaat om meer binnenlandse meningsverschillen. Zo bevechten twee of zelfs meer dan twee delen van de bevolking elkaar. Gaat het niet om de delfstoffen, dan gaat het wel om de geloofsverschillen of de vermeende acties van een van de twee die men niet aanstaat.

Dan zijn er nu conflicten tussen Thailand en Cambodja. Op de grens worden bunkers gebouwd terwijl de mensen in de grensstreken het niet begrijpen, want die kunnen het
best vinden met de buren aan de andere kant van de grens. Hetzelfde is te zien in het enorme land Congo waar de regering te weinig structuur heeft aan kunnen brengen en krijgsheren de macht uitoefenen en die hun macht en wapens betalen uit de opbrengesten van de mijnen waar het land zelf dan niets aan overhoudt. Dan kennen we nu uitentreure ook wel de Hoekse en Kabeljauwse twisten in Israel en Palestina.

Dat de huidige regering van Israel krampachtig het begrip Palestina niet gebruikt is erg hypocriet. Vooral om mensen die al zo lang daar leven en zo heten uit te sluiten is wel een dieptepunt in de menselijkheid, vooral als je iets weet van de Israelische geschiedenis.

Dan nog het gedoe tussen Rusland en hun eigenlijke moederland Oekraïne. Dat dit conflict ook al jaren doorziekt vanuit een foute veronderstelling van Rusland dat het de verloren Russische deelstaten weer terug in de schoot van moedertje Rusland wil brengen. Dan moeten de scrupuleuze machthebbers na Oekraïne ook nog doorgaan om de drie landjes in de noordwesthoek, te weten Estland, Letland en Litouwen weer te confisqueren.

Maar voor welk doel is dit allemaal nuttig? Als gevolg vele ontelbare doden en miljarden
verspild aan wapens. Alleen maar ter meerdere eer en glorie voor een paar mannen die macht willen hebben over zo veel mogelijk mensen? Een bijkomend onderdeel is om de tegenkrachten in deze landen die vaak bekend staan als links en te open voor lhbti mensen, om die hierbij te verketteren. Ook al een detail van onderlinge strijd binnen zulke landen.

Wat is er tegen dat mensen samen in een land in vrede kunnen leven, zodat eenieder met wat meer eten, rust en geluk kan gaan leven en het geld voor voorspoed wordt aangewend in tegenstelling tot vooral de dood en de vernietiging. Wie het weet mag het zeggen, maar ik denk dat we met veel meer mensen op moeten staan on de potentaten en tirannen af te zetten. Veel vrouwen durven dit al te berde te brengen. Nou, het merendeel der mannen toch ook. Op naar de broodnodige omwenteling voor deze geplaagde aarde en haar natuur en ook nog die mensheid.

8. SOMBR – 12 to 12

Vanuit Amerika een nieuwe vondst, en wel singer songwriter Shane Michael Boose momenteel beter bekend onder zijn artiestennaam Sombr. Zijn carriere begon met de hit die we zo gaan draaien naar met de track 12 to 12 bewijst Sombr dat melancholie ook feestelijk kan klinken. Een nummer dat gaat over de uren die je kwijtraakt aan nachtelijke avonturen – van twaalf tot twaalf, alsof de klok geen seconde telt. Sombr combineert indiepop met een vleugje elektronica en weet daarmee de perfecte soundtrack voor een zomeravond neer te zetten. De band is de laatste tijd flink aan de weg aan het timmeren: van kleine zalen naar steeds grotere podia, en de naam duikt steeds vaker op in internationale playlists. Tevens is sinds 22 augustus het debuutalbum “I Barely Know Her” uitgekomen waar ook dit en het volgende nummer op staat!
En eerlijk is eerlijk: wie heeft er niet zo’n nacht meegemaakt waarin je even vergat of het nou laat was… of al vroeg?

9. SOMBR – Back to Friends

En nog een parel van Sombr: Back to Friends. Een track die gaat over terugkeren naar de mensen die je écht kent, de basis waar je altijd op terug kan vallen. Het nummer heeft die warme indie-gloed, ergens tussen The 1975 en Kensington in, maar toch met een heel eigen signatuur. Het is catchy, het is dromerig, en bovenal herkenbaar. Want wie is er niet ooit ‘back to friends’ gegaan na een periode van omzwervingen? Sombr laat zien dat hij niet alleen op de dansvloer weet te raken, maar ook in het hart. een artiest die, let maar op, in de komende jaren nog veel verder uitgaat breken dan nu met deze 2 al reeds hits!

10. TOP 40 Classic: GERARD COX – Toen was geluk heel gewoon

Nu ter nagedachtenis, Gerard Cox met Toen was geluk heel gewoon uit 1972. Een lied dat terugblikt op eenvoud en geluk in de kleinste dingen – en daarmee de soundtrack werd van een hele generatie. 1972 was trouwens ook het jaar dat Lex Harding op de legendarische Veronica-boot, de Norderney, alle 40 op een rij presenteerde. Je hoort die jaren ’70 terug in dit nummer: zacht, warm en vol heimwee. Vandaag de dag is het niet alleen een lied, maar ook een monument – zeker nu we Gerard Cox moeten missen, Rust zacht!

11. CABARET: GERARD COX & FRANS HALSEMA – Geen ja, geen nee

Een muzikaal glimlachje uit de oude doos: Gerard Cox en Frans Halsema – twee vrienden die zelfs van twijfel een kunst maakten.

EIND TEKST

En dat was uitzending 539 alweer.

Vanavond hoorden we muziek in alle kleuren: van de rock van Golden Earring en de flowerpower van The Young Rascals tot de metal van Doro Pesch en de humor van Tol Hansse. Nieuwe klanken kwamen van Tame Impala en Sombr, en we stonden stil bij het overlijden van Gerard Cox. Een afwisselende playlist die liet zien hoe breed muziek kan raken.

Ook de columns boden stof tot nadenken: de stoelendans in de Tweede Kamer en de vraag waarom vrede zo lastig vast te houden is. Muziek gaf lucht en emotie, de woorden boden reflectie – samen maakten ze de uitzending compleet.

Dit was De Muziek Experts, elke dinsdagavond van 20:00 tot 21:00 uur live bij BR6. Zaterdagochtend hoor je de herhaling van 10:00 tot 12:00 uur. Wil je de volledige playlist en alle achtergrondinformatie rustig nalezen? Ga dan naar www.demuziekexperts.nl
Op deze 16e september, waar zomer en herfst elkaar de hand geven, sluiten wij af met de muziek die alle seizoenen overstijgt.

12. TIP V/D REDACTIE: THE BYRDS – Turn Turn Turn!

Deze maand aandacht voor The Byrds. een Amerikaanse folkrockband uit de sixties, beroemd om hun meerstemmige zang en het heldere 12-snarige gitaargeluid. Ze sloegen een brug tussen Bob Dylan en The Beatles en werden zo de pioniers van folkrock en countryrock.
Het nummer dat we deze week draaien, Turn Turn Turn! een bijbeltekst met vleugels, een wereldhit in 1965 een wereldhit die vrede en hoop ademde.